



**Ομοιώματα** ἐκ τοῦ Μουσείου Giulia, κατ' ἀντιγραφὴν τῆς δνίδος Ἰγγλέση.

# VIBLA GIULIA



ἀρκετὰ ἀπηγχόλησε τὸν κύρσον τῆς ἐποχῆς του μὲ τα σκάρδεια λέγεται καὶ τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Υπὸ τὸ περιστολίου τῆς Villa ἔφαντασθημένη τὸν ἀτυχῆ Μιχαήλ "Αγγέλον βασανίζουσεν ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀρργῆσυ τῆς ἐκκλησίας. Στενότατος φίλος ἡ Ηπάτη Giulio τοῦ δαιμονίου καλλιτέχνου, ἤρεσκετο νὰ τὸν βασανίζει διὰ τὴν γνωστὴν ἀντιπάθειαν του πρὸς τὰς γυναικας, καὶ τὸν ἐκράτει τυνδαλεγόμενος μετ' αὐτοῦ καθ' ἣν ὠρχι ἀντιθέσης ὅλοι: οἱ αὐλικοὶ παρήλαυνον ἐκ τοῦ περιστολίου πρὸς τὸ νυμφάτιον, καὶ ἐκείθεν διὰ τὸν Τίβεριν. Τὴν πρώτην σειράν ἔνυσεῖται κατεῖχον αἱ ὥραιαὶ γυναικες τοῦ Ε'. αἰδόνος, τόσον θαυμαζόμεναι ὑπὸ τοῦ Ηπάτη, μετ' ὧν συνδιελέγετο, ἐγχαριεντίζετο καὶ ἐρωτερόπει, καθ' ὃν γράνον ὁ Μιχαήλ "Αγγέλος ἐδύσθρη: πρὸς ἐπαύξησιν δὲ τοῦ μαρτυρίου ἡ Ηπάτη ἐψιλούριζε τὸ ἐλευθέριον ἀσμάτιον τῆς ἐποχῆς του Pietro Arenzano· καὶ τότε μόνον ἔνεθυμετο τὸν Τάσσον, ὅτε ἡ στενογραφία του καλλιτέχνου ἐξεδηλοῦτο διὰ νευρικῶν κινήσεων πλέον. Ἐπερχομένη τῆς γαλήνης, ἡ Ηπάτη εὐφύεστα ἐδικαιολογεῖτο πρὸς τὸν Μιχαήλ "Αγγέλον. «Φίλε μου, ἔλεγε, σὺ ἐγεννήθης διὰ νὰ δημιουργῆς, καὶ ἐγὼ διὰ ν' ἀπολαμβάνω τὰ δημιουργήματα» εἰς ἐτὸν ἀρέσει τὸ μάρμαρον, εἰς ἐμὲ τὴν ζωὴν καὶ τὸ σφρήγυος· ἂς εἴμεθα καλοὶ φίλοι, καὶ ἂς ακολουθεῖ ἔκαστος τὸν δρόμον του». Ἡ συμφιλίωσις ἔκάστοτε ἐπήρχετο τελεία καὶ ἡ συνδιάλεξις περὶ τέχνης ἐξηκούσθει, καὶ τὸ Ηπατικὸν ταμεῖον οὐδέποτε τηρήθη εἰς τὸν Μιχαήλ "Αγγέλον τὴν συνθρομήν του.—Οὔτε μίαν ἡμέραν ὁ Ηπάτη ἐστέφη περὶ σοθαροῦ Λητήματος· πρὸς τὸν ἐφιωτῶντα αὐτὸν γραμματέα ἢν θα συγκληθῇ τὴν ἐπαύξιον Συνέδριον ἀπῆται: «Ἄστριον θὰ συγκληθῇ συμπόσιον». Διηλόθεν ὅλην ληρες τὴν ζωὴν του μὲ ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις, καὶ τὴν Αποστολικὴν Ἐκκλησίαν ἐπλήρωνε δι' ἔκάστην ιδιοτροπίαν του... «Ἐνα αἰώνα μετὰ τὸν θάνατον του Ηπάτη τὴν Villa διετήρησε τὴν ἡγεῖ τῶν ἑορτῶν καὶ μεγαλείων της. Κατὰ τὸ γρονικὸν αὐτὸν διάστημα ἐχρήσιμευσεν ὡς πρώτος σταθμὸς τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Ρώμην με-

γιατόνων» εύρισκον άνάπτυξιν έπειτα μίαν νύκτα, και την έπαυρισαν διὰ τῆς Porta del Popolo εισήρχοντο θριαμβευτικῶς εἰς τὴν Ρώμην. Θαυμαστὴ ίδίως εἶναι ἡ Τοποθεσίη τῆς Βασιλίστρης τῆς Σουηδίας Χρηστίνης. Ο Πάπας Ἀλέξανδρος Ζ'. ἀπέστειλε πρὸς συνάντησίν της εἰς Ponte Milvio, τὸν ἐπίσκοπον Farnese ἐπὶ χρυσῆς ἀράξης συρρεμένης ὑπὸ ἔξι λευκῶν ἵππων. "Λαφύρια δῆμρα προσεξέρθησαν εἰς τὴν Βασιλίστραν, ίδιως ἀνάγλυφα, ἀγαλμάτια καὶ συμβολικαὶ παραστάσιες τῆς ἐπινοίας Bernini. Ή ὑψηλὴ ἔνη ἔμεινε καταγητευμένη ἐν ταῦ πλούτου καὶ τῆς ἔξαιρετην ἡ διακοσμήσεως τῆς Villa. Ἀλλὰ παρθῆλον αἱ καλλιτέχνες ήμέραν καὶ ή ὥραια ἔπαυλις ἐστήγησε κατὸ τοὺς εὐθύμους γέλωτας· τὸ σίκυοδόμηρα κατέρρεε, τὸ νυμφαῖον καὶ περιστύλιον κατακήθη ἀπὸ γέλιούδηνας, καὶ ἀπὸ τὰς γυναικας τοῦ Ε'. αἰῶνος δὲν ἔμεινε κύτες ή ἀνάμνησις· ή ἐγκατέλειψις ἐπῆλθε τελεία καὶ μαρτρά. Μόλις πρὸ εἰνοστατίας ή Ἰταλικὴ Κυβέρνησις τῇ προτάσει τοῦ Barnabei ἐσκέψθη νὰ γρηγοριστοίσῃ τὴν Villa ὡς Μουσεῖον τῆς προϊστορίας τέγχης. Εἰς τὴν στοάν ἐποιθετήθη ὅτι ὑλικὸν τὸ ἀνευρέθεν πρὸ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Τιθέρων. Τὰ ἐν τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ, εὑρίσκονται εἰς τὸ Ἑλυκὸν Μουσεῖον τῆς Φλωρεντίας. Καὶ θυμαράζομεν μεταξὺ ἄλλων τὸν ἡρηματισμένον σαρκοφάγον τοῦ Cerveteri, καὶ τὸν πλέον περίεργον καὶ μοναδικὸν τοιοῦτον ἐν κορμῷ δρυός, ὃπου εὑρίσκεται εἰσέτι καὶ ὁ σκελετός, ὁ ὄποιος ἀνέρχεται εἰς τὸν ἔθεσιμον ἢ ὅγδον αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ. Λξιοθάμαστον περιστότερον ὅλων ἴσως, εἴναι μικρὸν ἔξι ὀρείχαλκον καλλιτέχνημα, παριστῶν τὴν πρώτην συγάντησιν τοῦ Ὀδυσσέως μετὰ τῆς συζύγου του Ηγεινέπης. Ἡ ἀρμονία τῶν γραμμῶν, καὶ ἡ ἔκφρασις ἀμφοτέρων τῶν προσωπών, θὰ ἔκπινον τὸν φύλον καὶ σημειώσουν μεγάλους καλλιτέχνους.

Ο νάρας τοῦ Ἐρμοῦ παρευσαίτει ἀκριβὴς ίδέαν τῆς Τέχνης τοῦ ἔκτου αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ μέχρι τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Τὰ συντρίμματα τοῦ Acroterio ἐν κεράμῳ, πλουσίως γραμματισμένου μὲν παραστάσεις ἀγάνων, καὶ συλλογὴ τῶν Σατύρων καὶ Μαινάδων καὶ διάφορα ἄλλα δεσμεῖα, εἴναι ἀπαντα σαφῆς ὑποδειγμάτων τῆς Τυρρηνικῆς Τέχνης, ἡ ὄποια πραγματικῶς δὲν ὑπῆρξε πρωτότυπος. δὲν ἔσχε ίδειατέρων γαραντήρων καὶ μονιμότητα, καὶ ἡ ἐπιρροή τῆς Ἐλληνικῆς τέχνης, εἴναι καταφανής καὶ εἰς τὰς ἐλλαγίστας λεπτομερείας. Εἰς τὴν ίδιαν στοάν εὑρίσκομεν καὶ τὸ πλού-

τον ὑλικὸν τοῦ ναοῦ «Mater matuta» di Satricum πληρότον τοῦ Nettuno, τέχνη εύθυμος καὶ ζωηράς, μὲ σκηνής Σατύρων γκριεστάτας.

Ἄλλ' ἐκεῖ ὅπου ἀνάκει πρωτηματικῶς η μυστηριώδης ψυχὴ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ λαοῦ, ὁ ἐποίος δὲν ἀργησεν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, οὔτε ἐποποιίαν, οὔτε ιστορίαν, ἀλλὰ μονον τὸ ἀνατάληπτον αἰνιγμα, τὸ ἀνεξήγητον μυστήριον τῆς γλώσσης του, εἴναι εἰς τὸν τάφον Barberini.

Ἡ σύλλογὴ Barberini ἀνευρέθη εἰς τὴν ἀρχαίαν Prenestē, νέαν Palestina, κατὰ τὸ 1853, εἰς κατῆμα τῆς πριγκηπικῆς εἰκονογενείας Barberini. Ἄνερχεται εἰς τὸν Ζ' αἰῶνα π. Χ. καὶ περιλαμβάνει ἀπειρίαν καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων προσφειρισμάνων διὰ γρῆσιν τοῦ νεκροῦ. Ἐκ τῶν πλέον περιέργων εἴναι ἐν περιστήθιον γυναικός, μὲ στολίσματα ἐκ γρυποῦ ἐντελῶς πρωτότυπων. Τρία κομψοτεχνήματα ἔξι ἐλεφαντόδοντος, εἰς σγῆμα βραχίονες, φέρουσι εἰς ἀπορίαν τοὺς ἀργαλιόδρυκους περὶ τῆς γρήσεως των. Ἀλλ' ἀσκέτως πρὸ τοῦτο, ἡ ἐπ' αὐτῶν γλυπτικὴ εἴναι περιεργότατη, καὶ οἱ καλλιτέχναι ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς συζητούμενῆς αὐτῶν γρήσεως, ἀπόλαμβάνουσι τὴν θαυμασίαν τέχνην των. Ηληρίδης μικρῶν κυτίων καλλιτεχνικωτάτων, γρηγόριον διὰ τὸ Ψιγμύθιον, προσζηνοῦσι ἐντύπωσιν, διὰ τὴν ἀπειρίαν τῆς ποικιλίας των. Ὁλόκληρον τὸ βαστέλειον τῶν ζώων καὶ πτηνῶν ἀντιπροσωπεύεται. Ἐκ τῶν σκευῶν, τὰ περιεργότερα εἴναι ἡ μικροκλοτερής λεκάνη ἐπὶ τρίποδος στηριζομένη καὶ εἰς λέβητες, ἀμφότερα μὲ ἀνάγλυφα Αἰγυπτιακῆς καὶ Ἀσσυριακῆς τέχνης.

Εἰς τὸ τρίτον καὶ δεύτερον αἰῶνα ἀνήκει ἔξι ἀναγνήσιας ἡ πλούσια συλλογὴ τῶν δοχείων ἔξι ὀρείχαλκου. Ἐκεῖ ἀρθοντοῦσιν αἱ μυστικοῦνται παραστάσεις, καθὼς ἡ δίκη τοῦ Ηάριδεος, ὁ μῦθος τοῦ Χρυσίππου, ὁ τοῦ Ηερόσιος καὶ τῆς Μεδεύστης, τὸ ἀγάνωσμα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Μαρσύα, μὲ λεπτότετα καὶ ἀρμονίαν θαυμαστὴν γραμμῶν. Θάξ ἡτοι ἀτελείωτος ἡ ἀπαρθυματικὴ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Μουσείου, ἢν τὸ φύγος καὶ ἡ πεινα δὲν μᾶς ὑπενθύμιζεν ἔτι ὁ Πάπας Giulio ἔξιλπε, καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ τὰ συμπόσια. Εἰς κανένα δὲ Σάτυρον, οὔτε Μαινάδα οὐαὶ ἐπήρχετο ἡ ίδέα να γάστρι τὴν ἡσυχίαν τῆς πρὸς γάριν μας, καὶ οὕτω ἀπεφασίσαμεν ν' ἀπέλθωμεν κατευχαριστημένοι ἐκ τῆς τελευταίας μας καλλιτεχνικῆς ἐπισκέψεως.

Ρώμη.

M. ΙΓΓΛΕΣΗ

## ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΕΣ

"Ἄργα - ἀργά, λιπητερά τὸ δάκρυ μου σταλάζει  
καμμαὶ ἐλπίς, καμμαὶ καρά τὸν κόσμο δὲ μοῦ μένει·  
ἔνας δόλοκυνφος καῆμδος τὴν νειότη μου σπαράζει,  
καὶ μιὰ γυνὴ μ' ἀναγελῆτρογύρω, πεθαμένη!

Πικρὸ τὸ γαμογέλοι μου ἀπλώνεται στὰ κείλη  
οἱ πτύποι τῆς καρδούλας μουν σημαίνοντε μὲ πόρο·  
ῶσάν τὸ δόδο πλάστηκα μιὰ μέρα τοῦ Ἀποίλη,  
ὅπου μαραίνεται γοργά τὸ χούρο, μὲ τὸ χούρο!

\*Ἀγ! ποὺς τὸ θέλει ν<sup>ο</sup> ἀγαλῆς χωρὶς ν<sup>ο</sup> ἀνταγαλῆται,  
ποὺς εἴνε \*κεντος δι τρελλὸς ὅπου ποθεῖ τὴν λύπη·  
μὴ δὲν τὸ ξέρω πῶς καρές ποτὲ δὲ μὲ λεπτάται,  
μὴ δὲν τὸ κλαί τὸ φτωχὸ συχρό μουν καρδιοχύπτι;

Χρονώνονται στὸν οὐρανὸ τὰ σύννεφα μὲ γάρι  
οἱ ἥλιοι ὅληνει ἀπαλὰ καὶ τὴν στερεὴν ἀχτίδα·  
γέροντι θλιψμένο τῶν κισσῶν τὸ δροσερὸ κλωνάρι,  
καὶ ἡ δική μου η καρδιὰ μογητε γιὰ μιὰν \*Ελπίδα! ...

"Ἄρτα

GILDA